Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok 5. Warszawa, 24 września 1927 roku. № 39.

PRZEMYSŁ PIWOWARSKI

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU PRZEMYSŁU PIWOWARSKIEGO I SŁODOWNICZEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

REDAKCJA i ADMINISTRACJA — Warszawa, Wiejska 17. — Telefon 5-96. Otwarta od 1 do 3 po poł.

Aktywina i benzoesan sodowy.

Pod tym nagłówkiem opublikował pan prof. Tadeusz Chrząszcz w Nr. Nr. 32 i 33 niniejszego tygodnika ciekawą rozprawę, w której omawia zdolność konserwowania piwa w tytule zaznaczonych chemikalji. Niechaj nam będzie wolno, jako wytwórcom aktywiny, dodać kilka słów do pierwszej części, traktującej o aktywinie.

W zupełności zgadzamy się z autorem w tem, że aktywina nie nadaje się jako środek konserwujący piwo i dlatego nigdy nie polecaliśmy naszego preparatu do tego celu, a we wszystkich naszych drukach, stale zalecaliśmy staranne opłukiwanie wodą naczyń, do mycia których użyto aktywiny, pomimo to, że pozostałe nieznaczne resztki piwu nie szkodzą. Ilościowo znajdują się one znacznie poniżej granicy, którą p. prof. Chrząszcz określa na 0,01%. Ta ilość odpowiadałaby 2 ccm. używanego roztworu półprocentowego aktywiny na 1 litr piwa, czyli na 1 beczkę 50-cio litrową jeden litr roztworu aktywiny. Sami ogłaszaliśmy, że najwyżej połowa tej ilości może pozostawać w piwie bez wpływu na smak. A podaliśmy to do wiadomości tylko dlatego, żeby usunąć obawy, że piwo mogłoby być popsute przez niezbyt staranne popłukanie.

W wynikach doświadczeń p. prof. Chrząszcza, chcemy tu podkreślić, że aktywina nie jest przeznaczona do utrwalenia piwa, co potwierdzają wszystkie dotychczasowe doświadczenia wiedzy i praktyki.

Autor potwierdza dalej wysoką zdolność odkażającą aktywiny. Już p. prof. Schnegg, z wyższej szkoły piwowarskiej w Weihenstephan, w swej publikacji z przed 4 lat, zaleca stosować półprocentowe roztwory, stwierdza jednak stanowczo, że już 0,1% roztwory są dostateczne w zwalczaniu niektórych szkodników. Sami zalecamy półprocentowy roztwór przy stosowaniu obniżać do zawartości 0,3. Stężenie roztworu aktywiny, dokładnie i prędko może określić każdy laik za pomocą naszego specjalnego cylindra.

Należy wreszcie zaznaczyć, że stwierdzone przez p. prof. Chrząszcza osłabienie zdolności odkażającej, przy gotowaniu brzeczki z domieszką aktywiny, jest zjawiskiem naturalnem. Działanie aktywiny polega na jej zawartości czynnego chloru, który szybko zostaje zużyty przez składniki brzeczki, poddające się utlenianiu w temperaturze wrzenia. To samo zjawisko obserwujemy z najbardziej pospolitemi chlorkami, np. z chlorkiem wapna, który, jak wiemy, jest doskonałym środkiem odbarwiającym.

Że aktywina odbarwia brzeczkę, stwierdził również p. prof. Chrząszcz. Przez proces odbarwiania czynny chlor zostaje zużyty, co jest przyczyną obniżenia zdolności odkażającej. W naszych prospektach polecamy gorące roztwory aktywiny, gdy chodzi o szybkie i bardzo silne odkażanie. Ale przecież roztwór aktywiny nie zawiera ani brzeczki, ani też innych składników, któreby dla siebie zużytkowywały aktywinę. W tym więc wypadku nawet w wysokiej ciepłocie siła zdolności odkażającej jest nietylko utrzymana, ale nawet zwiększona, gdyż przy podwyższonej ciepłocie reakcje chmiczne zachodzą znacznie energiczniej.

Do tych kilku wyjaśnień zmusza nas obawa przed nieporozumieniami, jakie mogłyby powstać przy nieuważnem czytaniu, nader cennej pracy p. prof. Chrząszcza.

Chemiczna Fabryka Pyrgos
Sp. z o. o.
Radebeul — Drezno.

JAK MAJĄ URZĘDOWAĆ INSTYTUCJE SKARBOWE.

Nowa instrukcja nie bez znaczenia dla interesantów.

Ostatnio ogłoszona została instrukcja biurowa dla izb skarbowych i urzędów skarbowych, która wejdzie w życie od nowego roku.

Z dość długiego szeregu przepisów, jak ma się odbywać urzędowanie w instytucjach skarbowych, przytaczamy te, które najbardziej obchodzą sferę podatników. Listy zaopatrzone na kopercie napisem „poufne", oraz adresowane do osoby lub do rąk własnych prezesa izby, otwiera sam prezes względnie jego zastępca (§ 2).

Urzędnik protokółu podawczego nie może odmówić przyjęcia pisma, względnie przesyłki adresowanej do izby; jest on obowiązany wydać pokwitowanie, czy to w książce doręczeń, czy też na żądanie na osobnym blankiecie (§ 3).

Przydzielone sprawy winien urzędnik rozpatrzeć natychmiast, odkładając osobno pisma terminowe i pilne. Sprawy, oznaczone przez przełożonego wyrazem „dziś", winny być załatwione i oddane do aprobaty w dniu otrzymania aktu. Sprawy terminowe należy załatwić i oddać do aprobaty przed upływem zakreślonego terminu, zaś sprawy oznaczone napisem „pilne" — najpóźniej do dni 3 po otrzymaniu aktu.

Inne sprawy mają być załatwione w miarę ważności i w tym porządku, w jakim zostały przydzielone.

Jeżeli urzędnik przy rozpatrywaniu przydzielonych mu spraw zauważy, że sprawa jest pilna, mimo, że jako taka nie została oznaczona, winien sam traktować taką sprawę jako pilną i załatwić ją w terminie wyżej wskazanym (§ 13).

W korespondencji urzędowej z prywatnemi osobami należy używać tytułu „Pan", „Pani" (§ 18).

Urzędnik winien mieć na uwadze, że obowiązkiem jego jest dążyć do jaknajszybszego, ostatecznego załatwienia sprawy, wobec czego winien unikać takich przedstanowczych załatwień, które przewlekają sprawę (§ 19).

Tylko prezes izby skarbowej, naczelnicy wydziałów i kierownicy oddziałów upoważnieni są do udzielania wyjaśnień interesantom.

PODATEK MAJĄTKOWY.

Ministerjum Skarbu wydało następujący komunikat:

Celem osiągnięcia wpływów, preliminowanych z tytułu podatku majątkowego w budżecie na rok 1927/28, zarządzono pobór od płatników wyższych stopni (ponad 10.000 zł. majątku) na poczet zaległości tego podatku, dalszej raty w wysokości 0,8 proc. od szacunku majątku, ustalonego w roku 1925 przy wymiarze podatku majątkowego.

Rata płatna jest w dwóch równych częściach: pierwsza—do dnia 15 listopada 1927 r., druga do dnia 15 stycznia 1928 roku.

Płatnicy niższych stopni, nie podlegający zwyżce kontyngentowej, obowiązani będą uiścić w tychże terminach resztę przypadającego od nich podatku majątkowego.

Płatnikom, którzy nadpłacili dotychczasowe raty podatku majątkowego, nadpłacone kwoty zaliczy się na pokrycie należności płatnych w myśl niniejszego zarządzenia.

O wysokości podlegających ściągnięciu zaległości i teminach płatności tychże zostaną płatnicy pisemnie powiadomieni.

PRZEGLĄD PIŚMIENNICTWA OBCEGO.

Korff Gustaw. Die Bekämpfung der Perenosporakrankheit des Hopfens. 2. Aufl. 1927. (5 S.). gr. 8°. Flugblatt. Nr. 50. — Rm. 10.

Oesterreichischer Brauerkalender Hrsg. Von. „Gambrinus", Zeitschrift f. d. Brau—u. Malzindustrie, Eduard Jalowetz. u. Hermann Lichtblau. Jg. 4. 1927. (283 S.) kl. 8°. — Rm. 6.

Biersteuergesetz. Erl. von Fritz Koppe unter Mitarb. v. Julius Fleminger.—Rm. 10,—opr. 12.

Caspary Rudolf. Die wirkungen des Krieges auf die deutsche Brauindustrie. (105 S.) gr. 8°. — Rm. 5.—.

Do nabycia w księgarni: Trzaska, Ewert i Michalski. Warszawa, Hotel Europejski.

Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Posiedzenie Zarządu C. Z. P. P. i S., wyznaczone na dzień 12 września we Lwowie, ze względu na niemożność przybycia większości członków, nie było prawomocne i z tego powodu nie powzięto żadnych uchwał.

Zgodnie z porządkiem dziennym, rozwinęła się dyskusja nad celowością wzajemnych ubezpieczeń od strat spowodowanych bojkotami. Zdania były podzielone. W sprawie opodatkowania kwasu węglowego nie powzięto ostatecznej decyzji, choć jednocześnie przeciwstawiono się wszelkiemu opodatkowaniu węglika zużytkowywanego w browarach lub restauracjach, jako siła mechaniczna, służąca do tłoczenia piwa.

Projekt obłożenia podatkiem od spożycia kwasu węglowego, jak nas informują sfery miarodajne, nie ma widoków powodzenia. Ministerstwo Przemysłu i Handlu wypowiedziało się przeciw temu projektowi. Przewidywany efekt finansowy jest tak znikomy, że wprowadzanie i pobieranie tego podatku, oraz kontrola produkcji byłyby dla Skarbu tylko ciężarem.

Dnia 27 b. m. odbędzie się w Poznaniu organizacyjne posiedzenie Piwowarskiego Komitetu Wystawowego, które nie mogło odbyć się dnia 15 b. m. W skład Komitetu wchodzą: PP. dyr. inż. St. Fox z Żywca, w imieniu Związku Browarów Małopolskich, Śląska Górnego i Cieszyńskiego, dyr. Stefan Głowacki z Poznania, reprezentujący Związek Browarów na Polskę Zachodnią, i dyr. Henryk Oppenheim z Warszawy, jako przedstawiciel Związku Właścicieli Browarów w Polsce. Porządek dzienny posiedzenia: 1) Wybór przewodniczącego, 2) Określenie budżetu, 3) Sposób sfinansowania, 4) Projekt działów wystawy, 5) Wybór terenu, 6) Wolne wnioski.

Na jeden z browarów w b. Kongresówce władze skarbowe nałożyły grzywnę 300 zł. za rozlew piwa do butelek, na których utrwalona była firma obcego browaru. Przestrzeganie zatem tytułu własności butelek i beczek, jak to zresztą wypływa z ustawy o opodatkowaniu piwa, jest obowiązkiem władz skarbowych i wypadek cytowany jest pierwszym tego dowodem. W następnym numerze podamy odpis orzeczenia karnego.

266.

Okólnik D-t AKM. L. 4826/A/27.

W sprawie interpretacji pojęcia „karczma" pod względem akcyzowych opłat patentowych.

Do Izby Skarbowej (wszystkie) Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Na zapytanie jednej z Izb Skarbowych, jakie zakłady sprzedaży napojów alkoholowych należy uważać za karczmy, pod względem wykupywania patentów akcyzowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Karczmy i domy zajezdne są to przedsiębiorstwa gospodnio - szynkarskie, znajdujące się na krańcach miasta, w miasteczkach i osadach, po wsiach i przy drogach w miejscach niezamieszkałych, przeznaczone przeważnie dla przejezdnych, gdzie podróżni mogliby otrzymywać gorące potrawy, napoje alkoholowe, nocleg dla siebie i schronisko dla koni i pojazdów.

Karczmy i domy zajezdne powinny zatem oprócz lokalu handlowego posiadać, w zależności od miejscowych stosunków, jeden lub kilka pokojów, przeznaczonych dla spoczynku podróżnych, z urządzeniami dla noclegu. Nadto powinny one posiadać kuchnię dla przygotowywania gorących potraw i kryte pomieszczenia dla koni i pojazdów.

Tylko przedsiębiorstwa, odpowiadające powyższym wymaganiom, mogą być uznane za karczmy i domy zajezdne, i mogą wykupywać patenty akcyzowe w wysokości określonej w rozdziale B p. 4, załącznika do art. 83 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 marca 1927 roku o monopolu spirytusowym. Wszystkie inne zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z wyszynkiem (prócz bufetów i cukierni) należy uważać za restauracje, które powinny wykupywać patenty akcyzowe w wysokości, określonej w rozdz. B. p. 1, powołanego załącznika.

Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) powiadomią o tem niezwłocznie podwładne Urzędy Skarbowe i Kontrolę Skarbową i odwołają równocześnie ewentualnie wydane wyjaśnienia, niezgodne z niniejszem zarządzeniem.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1927 roku.

Za Dyrektora Departamentu
(—) *W. Grabowski*
Naczelnik Wydziału.

Wpływy akcyzowe w mies. sierpniu wynosiły 1.336.415 zł. W lipcu sprzedano piwa 215.539 htl. czyli o 11.776 htl. więcej aniżeli w roku ubiegłym. Do dnia 1 sierpnia sprzedaż wynosiła:

Miesiące	1926	1927	Różnica
Styczeń . . .	63.278	78.870	+ 15.592
Luty	96.091	98.548	+ 2.457
Marzec . . .	102.388	114.516	+ 12.128
Kwiecień . .	131.183	126.451	— 4.732
Maj	143.411	130.484	— 12.927
Czerwiec . .	188.709	201.357	+ 12.648
Lipiec . . .	203.763	215.539	+ 11.776
Razem . . .	928.823	965.765	+ 36.942

CENY JĘCZMIENIA.

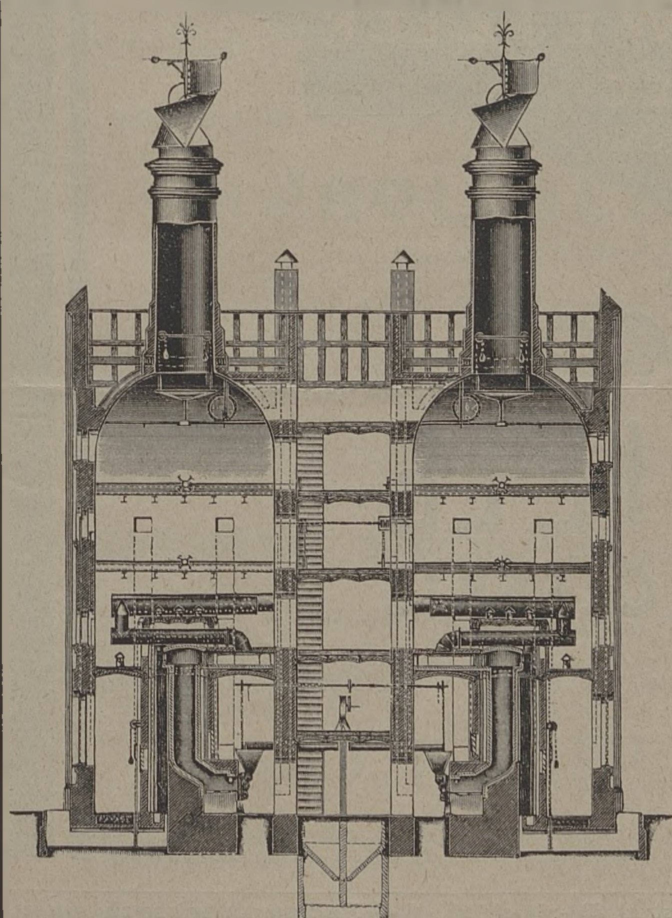
Warszawa.	17/IX.	44 — 45 — 41 zł.
Katowice.	15/IX.	48 — 50 zł.
	17/IX.	48 — 50 zł.
Lwów.	14/IX.	39 — 41 zł.
Łódź.	19/IX.	45 — 45.50 zł.
Poznań.	16/IX.	39 — 41 zł.
	17/IX.	39 — 41 zł.
	19/IX.	39 — 41 zł.
Wilno.	15/IX.	38 — 40 zł.
	16/IX	41 — 43 zł.
Gdańsk.	16/IX.	11.50 — 12.25 flh.
Berlin.	15/IX.	220 — 265 mk. n.
	16/IX	220 — 265 "
	17/IX.	220 — 265 "
	19/IX.	220 — 265 "
	20/IX.	220 — 265 "
Hamburg.	15/IX.	11.30 flh. D. R.
	16/IX.	11.40 flh. D. R.
	16/IX.	11.40 flh. La Plata
	17/IX.	11.50 flh. D. R.
	19/IX.	11.50 flh. D. R.
	20/IX.	11.50 flh. D. R.
Chicago.	15/IX.	Malting 70 — 80 cts. za bushel.
	16/IX.	Malting 71 — 80 cts. za bushel.
	17/IX.	Malting 75 — 81 cts. za bushel.
	19/IX.	Malting 74 — 82 cts. za bushel.
Nowy Jork.	14/IX.	Malting 90 cts. za bushel.
	15/IX.	Malting 90 cts. za bushel.
	16/IX.	Malting 90 cts. za bushel.
	17/IX.	Malting 90 cts. za bushel.
	19/IX.	Malting 90 cts. za bushel.

CENY CHMIELU.

Duży popyt na chmiel. Zbiórka już została ukończona. Zainteresowanie zagranicznych kupców jest duże. W zakres tranzakcji wchodzą jednakże narazie tylko gatunki wyższe. W ostatnich dniach ustabilizowały się ceny, które wynoszą za gatunek prima 45 dol. Ceny za inne gatunki są od 30 do 50% niższe.

Lublin 19/IX. Na rynku chmielu z powodu nieukształtowania się cen zainteresowanie słabe, notowano za 50 kg. w dol. loco st. załad.: chmiel I gat. 40 — 45, II gat. 30 — 35. Tendencja wyczekująca.

Norymberga 19/IX. Chmiel gorszy 200 — 225, rynkowy 130 — 175, Hallertau I-a 240 — 265, takiż średni 100 — 215, Tettnauger 170 — 220 mk. za 50 kg.

CENA OGŁOSZEŃ: 1 str. Zł. 150.—; 1/2 str. Zł. 80.—; 1/3 str. zł. 60—; 1/4 str. Zł. 45.— Zastrzega się zmianę cen ogłoszeń.

Redaktor: W. Adam. Wydawca: Centralny Związek Przemysłu Piwowarskiego i Słodowniczego w Rzplitej Polskiej.

Drukarnia i Litografja p. f. „JAN COTTY“ w Warszawie, Kapucyńska 7.